DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX. ZATURDAG den 22sten OCTOBER 1842. N. 43.

De Zon-eclips van den 8 July jl. is in het zuiden van Frankryk totaal geweest; dezelve heeft weer die uitwerking op de dieren gehad, welke men by dergelyke gelegenheid heeft waargenomen. Het vee, dat den vollen dag eensklaps in nacht verandert ziet, verschrikt en schuilt en verzamelt zich. De vogels, die op goed vertrouwen van den dag zich hoog in de lucht hebben begeven, werpen zich ter neer; de valk en de duiven verward door een.

Deze eclips is door den sterrekundige Arago in Toulouse waargenomen, en hy heeft daarvan een zeer lang verslag aan de Akademie der wetenschappen te Parys voorgelezen. Uit zyne waarnemingen blykt het op nieuw, dat de maan door geenen dampkring omringd is; want deze dampkring zou by zulk eene gelegenheid merkbaar zyn geweest; vooral daar de astronomische werktuigen tot zulk eene hooge volkomenheid zyn gebragt. De maan is derhalve niet bewoonbaar voor wezens, die adem halen. Te Marseille heeft men by deze eclips een verschynsel waargenomen, dat men by vroegere zonsverduisteringen reeds meermalen had opgemerkt, namelyk in het midden der verduisterde maanschyf zag men eene verlichte stip, van dezelfde kleur of licht als de zonneschyf is. Zulk eene stip had de spaansche natuurgeleerde de Ulloa op zee waargenomen, en wel door meer dan een kyker, en hy had het door meer dan een persoon laten doen. Ulloa beweerde, dat het eene opening of gat was, die dwars door de maan heen ging, zoo dat men de gloeijende zonneschyf er door heen kon zien. Dat men deze opening niet by elke zonne-eclips ziet, is dat de maan maar zeldzaam in den stand komt, waarin zy den ingang van die opening aan het oog aanbiedt. De sterrenkundigen van dien tyd dachten echter, dat deze lichtstip een gezigts bedrog moest zyn, of wel de spiegelgladde zyde van zekeren berg, die het aardlicht terug kaatste.

Toen deze waarneming te Marseille bekend gemaakt werd, maakte de Courantier dier plaats hierop de aanmerking: dat hy de maan beschouwde als eene groote kaas, die door maden doorboord of doorvreten is.

Misschien is er ook zulk eene opening of een doorgang aan de polen van onze aarde, dat is van de eene pool naar de andere. Misschien zal kapitein Ross dit vraagstuk wel spoedig oplossen; want hy lag aan de Falklands eilanden, zich gereed makende tot eene derde reis naar de zuidpool, en wel naar zekere plaats, waar een walvischvaarder op eene hooge breedte niets dan open water had gezien.

Te Parys was de eclips ook zigtbaar geweest, maar niet totaal. De ingezetenen dezer hoofdstad hadden zich den dag te voren van gekleurde glazen voorzien en begaven zich in den morgen van den volgenden dag naar de Boulevards, waar deze eclips zou vertoond worden. De vertooning werd ook niet uitgesteld. By hunne terugkomst vonden zy echter een gedeelte van hunne kostbaarheden of hun geld in de kasten ook geeclipseerd. De parysche gaauwdieven hadden berekend, dat in den morgen van den 8 July een aantal huizen verlaten zouden zyn.

Als de zon-eclips van den 31 December alhier te Curaçao werkelyk ringvormig is, dan moeten wy opmerkzaam zyn om te zien, of dan de hemel en alle aardsche voorwerpen een violetten tint zullen aannemen, zoo als men by de ringvormige eclips in Holland in 1819 heeft waargenomen. Het verschynsel, namelyk die gloeijende ring aan den hemel, de halve duisternis op aarde en de violette kleur aller voorwerpen, was zoo prachtig, zeiden de astronomisten, dat het hun leed deed om door een kyker naar den maanrand te moeten zien, en niet het geheel te beschouwen. By het vormen en het eindigen van den ring, zag men toen aan den hemel een verschynsel door den kyker, hetwelk men met het bloote oog niet kon zien, namelyk een paternoster of rozenkrans van gloeijende paarlen. Het was de zonnerand, die beurtelings door de maanvalleijen heen scheen en beurtelings door de maanbergen onderschept werd, zoo dat hy het voorkomen had van een parelsnoer.

De sterrengeleerde South, in Engeland, heeft in de Couranten laten plaatsen, dat de spiegel voor de *leviathan* of monster telescoop thans uit den oven was gekomen, na zestien weken in denzelven te hebben gelegen. Als deze spiegeltelescoop in order is, dan kan hy wedyveren met den grooten acromator te Pultowa. Gelyk het den lezer bekend is, heeft dit wedyveren van kykers op de zamengestelde sterren plaats. Dit zyn stelsels van twee tot vyf sterren, die door den grooten afstand in een gesmolten zyn, even als by eene illuminatie het licht der onderscheidene lampions tot eene massa in een smelt. Met het bloote oog ziet men dan maar eene ster, met een kleinen acromator twee, eene grootere ontbindt haar in drie, enz.

Men heeft wedloopen en wedrennen; onlangs hadden wy hier een wedzeilen, en zoo hebben de astronomisten een wedkyken met hunnen reflectors en refractors. De Engelschen houden het met de reflectors en de Duitschers met de refractors. Wy zullen dan eerlang hooren wie den wedstryd hieraangaande zal winnen, dat is wie van beide de zamengestelde sterren het beste zal ontbinden of scheiden.

Tegen de tering wordt door een arts van naam, Dr. Braun, van Tuerth, het gebruik van warm bloed aanbevolen. Door dat middel heeft hy een zyner broeders genezen, die volgens den gewonen loop der zaken slechts eenige maanden kon leven.— De zieke ging dagelyks naar eene slagtplaats en dronk er een glas warm bloed, dat door eene zeef ter zuivering by de slagting opgevangen was.

In Ruslands hoofdstad, St. Peterburg, wordt ongetwyfeld de meeste brandewyn gedronken. Het debiet van dezen drank is er, even als in alle Russische steden, verpacht, en de pachtsom bedraagt jaarlyks zeven millioen roebels. Gewoonlyk onderneemt een ryk koopman deze pacht, en houdt, alleenlyk om het insmokkelen van brandewyn in St. Petersburg te keeren, een klein legertje van 2000 man in zyne soldy. Aan jaarwedde betaalt hy 1,200,000 roebels, het vervoer van den brandewyn, alleen door de straten van St. Petersburg uit de magazynen naar de wynhuizen, kost hem 200,000 roebels, en aan kurken, lak en étiquettes betaalt hy 70,000 roebels.

In Londen zal in het jaar 1843 het grootste logement der wereld voltooid zyn. De grond is reeds gekocht; zes en twintig oude gebouwen worden omvergehaald om ruimte te maken voor de op te bouwen kleine "*stad voor reizigers*" zoo als Europa zich die wel nooit gedroomd heeft. Het hôtel wordt in twaalf afzonderlyke gebouwen verdeeld, en ieder gebouw wordt voor eene andere natie ingerigt. Het eerste is voor de Amerikanen bestemd, het tweede voor de Franschen, het derde voor de Duitschers, het vierde voor de Hollanders, het vyfde voor de Russen, enz. Er wordt zorg gedragen, dat iedere natie zyne eigene landslieden ter bediening krygt; eveneens zal ook iedere natie eigene doctoren krygen en bibliotheken van boeken in hunne taal. Het staat niettemin ieder vry, ook van de inrigting voor anderen natiën gebruik te maken. Naar eene oppervlakkige berekening komt dit hôtel, dat den naam van *hôtel der geheele wereld* zal dragen, op 500,000 p. st. te staan. Het wordt door eene naamlooze maatschappy opgerigt.— De heeren Dopsin, een Amerikaan, Abraham Schmit, een Duitscher, en Aron Dolfklas, een Hollander, zyn de ondernemers.

Te Boston heeft men onlangs zekeren Arthur Lowell van het trouw-altaar weg, alwaar hy zich voor de elfdemaal in het belang der wetenschap liet huwen, in hechtenis genomen, omdat zyne tien vroegere vrouwen, alle met kinderen, nog leefden. Deze tien of eigenlyk elf vrouwen bestonden uit alle mogelyke menschenrassen en gelaatskleuren: blanke, zwarte, mullattinnen, misticen, bruine, roode, gele en ook de afstammelingen dezer onderscheidene vrouwen droegen alle mogelyke kleuren en physionomien. By zyn geregtelyk onderzoek verklaarde de man, dat hy al deze vrouwen daarom alleen gehuwd had, om te zien welke soort van kinderen uit deze onderscheidene vermenging zoude voorkomen. Na alzoo een toereikend aantal zoodanige physico genetico anthropologische experimenten gedaan te hebben, was zyn voornemen dezelve in een wetenschappelyk werk der wereld mede te deelen. Dit wetenschappelyk werk zal de wereld nu intusschen moeten missen, want de verdienstelyke man zal te Boston op de opene markt gehangen worden, wanneer dit niet reeds geschied is.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 October 1842.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-int. dezer kolonie, in dagteekening van heden No. 394, is aan den Heer Thomas Grant de vergunning verleend om eene particuliere school te houden, waarop aan een getal van niet meer dan vyf en twintig kinderen van beiderlei kunne, zal mogen onderwys gegeven worden in de Engelsche taal, het rekenen, de geschiedenis, de aardrykskunde, tydrekenkunde en fabelleer.

Namens den HoogEd. Gestr.
Heer Gezaghebber ad-int. voormeld,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 October 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 29 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Hanah Hobeb.
Maria Jermina Pieters.
Alegandro Muller.
Federica Nanias.
Anitaat Mulle.
Rajel Naar.
Petronila Marcuñe Pinedo.
Emilia Ellies.
Sarah Penha.
Jeraldo Acostta en Rindon.

Curaçao den 21 October 1842.

De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
OCTOBER 1842.

N. M. Dingsdag den 4 te 1 u. 51 m. 's morgens.
E. K. Dingsdag den 11 te 2 u. 8 m. 's morgens.
V. M. Woensdag den 19 te 6 u. 40 m. 's morgens.
L. K. Woensdag den 26 te 8 u. 8 m. 's avonds.

Verleden Zaturdag, den 15 dezer, is alhier van de werf van den Heer ANTHONY MATTEY, van stapel geloopen eene zeer schoone schoener brik, het grootste vaartuig, dat nog op de werven alhier is gebouwd. Dit vaartuig zal den naam voeren van NAPOLEON.

Op de werf van den Heer MATTEY zyn reeds verscheidene vaartuigen gebouwd, welke alle onder de snelzeilende behooren en niets te wenschen overlaten, wegens derzelver sterkte en schoonheid.

In den loop der week hebben wy eenige Nieuw Yorksche Couranten ontvangen bevattende berigten uit Londen tot den 2 September, dus een dag jonger, dan de in een onzer vorige nummers medegedeelde europesche berigten. Behalve het telegraphische berigt van Marseille vinden wy niets nieuws in deze berigten.

By het nieuwe tarief der Vereenigde Staten is de geregtigheid van zout bepaald op acht centen per bushel van 56 pond.

In de *New York Daily Express* van den 19 September vinden wy een berigt van een zwaren orkaan, welke tusschen den 3 en 5 September jongstleden op de Havana en Turks eiland had gewoed. Het schip *Orleans*, kapitein *Sears*, was op den 18 September van Nieuw Orleans te Nieuw York aangekomen. De kapitein verhaalde, dat hy op den 5 September van een zwaren orkaan, welke 36 uren lang geduurd heeft, overvallen was. De orkaan was in de rigting van N. O. naar Z. W. Op zyne reize naar Nieuw York was hy verscheidene vaartuigen te gemoet gekomen, welke in den orkaan schade geleden hebben.

Het schip Hillah, kapitein Hammond, te Nieuw York van Nieuw Orleans aangekomen, bragt het berigt aan, dat op den 4 September, toen hetzelve in het gezigt van de Havana was, er een hevige orkaan uit het Noord Westen had gewoed. Des namiddags te 5 ure had men het land 300 yards benedenwinds; de storm verhief zich allengskens, vergezeld van zeer zware regens; de wind veranderde eensklaps naar het Zuid Oosten, en woei nog sterker. Dit vaartuig was ook andere vaartuigen te gemoet gekomen, welke meer of min schade geleden hebben.

Op den 30 Augustus ondervond men op Turks eiland een zwaren orkaan, welke van het Z. tot Z. W. gewoed heeft. Op Salt Key had men een verlies aan zout van meer dan 100,000 bushels geleden; te Grand Sack ook van omtrent 100,000 bushels.

Verledene week vermelden wy den uitslag der verkiezing van den President door het kiescollegie van de provintie Caracas. De *Liberal* van den 11 dezer bevat de verkiezing van de provintie Carabobo, waarvan de uitslag het volgende is:—

De Generaal Soublette had 22 stemmen.
De Heer Santos Michelena 6 „

In het geheel . . . 28 „

Zamengeteld de stemmen van deze twee provintien:—

Voor Generaal Soublette 67
„ den Heer Santos Michelena . . 18
„ den Heer Urbaneja 7

Volgens waarnemingen in Engeland was de Zomer dit jaar de langste en heetste, welken men sedert vier en dertig jaren in dat land heeft beleefd. In Frankryk ook was de hitte buitengemeen. In het laatst der maand Augustus was de hitte nog te Parys steeds buitengewoon; de thermometer stond op 80 graden Farhenheit. De pryzen van levensmiddelen waren steeds ryzende en de vrees, ten gevolge eener lang aanhoudende droogte, nam steeds toe.— Het ooft was het eenigste artikel van consumtie, hetwelk nog tot een redelyken prys verkrygbaar was. Uit het oosten van Frankryk, uit de Elzas en de aangrenzende departementen was de oogst van koorn zeer gunstig en overvloedig. Van andere granen en Klaver was integendeel de oogst slecht. De wyngaarden hadden echter zeer geleden door de overmatige hitte en buitengewone droogte, welke er byna drie maanden lang had geheerscht. De druiven waren naauwelyks gezet of werden door een klein insect, de mot (*pyrale*) verwoest. Al de wynlanden van de Opper Rhyn, van Ribeauville af tot Guebwiller, zullen geen goeden oogst opleveren.— Daarentegen zal de oogst van den wyn in den Neder Rhyn, waar de inzameling der druiven veertien dagen later plaats heeft dan in Opper Rhyn, voordeelig zyn, ofschoon het gebrek aan regen zich er ook duchtig had laten gevoelen. In Saxen was de koorn oogst niet zeer gunstig. De wyngaarden en boomvruchten hadden echter niet zeer geleden. In Bohemen en Silesien was de hitte zoo sterk, dat de grond verschroeid en tot eene zekere diepte tot assche verbrand was. Te Dresden was de Elbe zeer gevallen en had groot verlies en vele ongelegenheden veroorzaakt. Met uitzondering van eenige kleine gondolas was de vaart van die rivier aldaar geheel opgehouden, iets dat in lange jaren niet gebeurd is.

In het noorden van Portugal heerschtte er gebrek aan broodkost ten gevolge der mislukking van den mais oogst. De wynoogst zal echter naar alle waarschynlykheid een der voordeeligste van vele jaren zyn.

Een brief uit Montzinger, in Duitschland, vermeldt onder dagteekening van den 19 Augustus jongstleden, dat de wyn van dit jaar reeds gedronken is geworden, en dat in het jaar van de komeet van 1811 de eerste wyn tien dagen later was.

De berigten uit de manufactuur districten in Engeland, waar de honger het volk in opstand gebragt had, waren eenigzins geruststellend. In de laatste dagen was er geen nieuw geweld gepleegd door het werkvolk, behalve in eene stad met name Glossop, alwaar het oproer gedempt is geworden met het doodschieten van vier oproerlingen door den eigenaar van een molen, die om zyn eigendom te beschermen, onder de zaamgeschoolde menigte schoot.— De graan oogst in Engeland valt buitengemeen gunstig uit.

De laatste berigten uit Algiers luiden, dat aldaar waren aangekomen 25,000 schapen, zynde de behaalde buit in de monster razzia. Deze razzia heeft de Arabieren dermate ontmoedigd, dat alle stammen van den Atlas keten af tot aan de zeekust zich hadden onderworpen en hunne waren in de steden ter markt komen brengen.— Eenzaam reizende Europeanen doorkruissen deze streken met die zelfde veiligheid als de departementen van Frankryk; doch men vreesde spoedig het berigt van den een of anderen moord te zullen hooren; want de Arabieren zyn niet te vertrouwen.

De Emir was met eenige ruiters in de woestyn en kwam van tyd tot tyd ten voorschyn om een onderworpen stam te plunderen; doch de Franschen hoopten dat hy weldra hun in handen zou vallen.— De Franschen zyn beter geslaagd in hunnen veldtogt tegen de Arabieren, dan de Engelschen tegen de Afghanen en de Russen tegen de Circassiers, die beiden zyn zeer ongelukkig geweest.

Het groote russische leger onder Generaal Grabbe werd in Juny jongstleden door de Lesghiers, in Circassien, geheel verslagen. De nederlaag wordt toegeschreven aan de styfhoofdigheid van den opperbevelhebber, Generaal Grabbe, die geen gehoor had willen geven aan de waarschuwing van de opperhoofden der bevriende stammen, die hem vergezelden, om zich niet te ver te wagen in het binnenland.— In weerwil dezer waarschuwing drong hy diep in het binnenland en werd van alle kanten door den vyand omsingeld, zoo dat hy genoodzaakt was terug te trekken, vier dagen en vier nachten den hem omringenden vyand bevechtende, zonder zyne krygslieden een oogenblik rust te kunnen verleenen. Zyn verlies wordt geschat op 6000 man en 80 officieren, alsmede een stuk geschut en al de krygsbehoeften. Dertien stukken geschut vielen aanvankelyk in handen van den vyand, doch 12 werden vervolgens door de Russen heroverd. De krygsgevangenen werden allen door den vyand ter dood gebragt.

De jongste berigten uit Aleppo, te Beyrout ontvangen, vermelden, dat al de door de engelsche expeditie aangewende pogingen om door middel van de Euphraat eene gemeenschap te openen met de Persische Zee, mislukt zyn; en dat zy naar alle waarschynelykheid die onderneming zullen moeten opgeven.

Het geschil tusschen de Porte en Persien zal naar alle waarschynelykheid in der minne vereffend worden. De Gezanten

van Engeland en Rusland by het persische Hof te Teheran, hadden zich verzet tegen de buitensporige vorderingen van Persien tegen Turkyën, en dit had den Schah tot betere stemming gebragt.

Het engelsche leger bevond zich ook in een neteligen toestand in Afghanistan. By een telegrafisch berigt van Marseille, gedagteekend 30 Augustus, 7 ure 's avonds, werd de aankomst te Malta, op den 26, te 5 ure namiddag, van het stoomschip *Great Liverpool* aangekondigd, met berigten uit Jellalabad en van de legerplaats van Generaal Pollock tot de dagteekening van den 22 Juny. Deze berigten waren uiterst ongunstig. Ziekte, buitengewone hitte, gebrek aan levensmiddelen verdunden het leger op eene schrikbarende wyze. De ontevredenheid en neerslagtigheid der manschappen waren ten hoogsten top gestegen. Ahkbar Khan had zich meester gemaakt van de Bala Hissar, en gevolgelyk van de schatten, welke daar bewaard waren. De Gouverneur Generaal had de volle magt gegeven aan Generaal Pollock om naar bevinding te handelen. Onder de Sheicks hadden kenteekens van oproer zich vertoond. De tyding van Candahar was tot den 11 Juny; er was niets van eenig aanbelang voorgevallen.

Het blyft den Engelschen niets over dan met Ahkbar Khan te kapituleren. Dost Mohammed zal dan in vryheid moeten gesteld en Affghanistan ontruimd worden.—Zy kunnen eene betere gelegenheid afwachten, wanneer de stammen onderling met elkander in oorlog zyn om het verlorene gezag van Groot Brittannien in Indiën te herstellen.

In China was ook niets van aanbelang voorgevallen, met uitzondering dat de keizer naar Tartaryen gevlugt was. De toebereidselen om op Chapoo aanterukken, waren geheel voltooid; doch het leger was werkeloos en scheen geheel ontmoedigd te zyn.

De onderhandelingen tusschen de Porte en Griekenland duurden steeds voort zonder eenigen uitslag. Het turksche gouvernement had troepen doen optrekken naar de grenzen van Griekenland, ten einde gereed te zyn, ingeval deszelfs vorderingen tegen Griekenland niet door middel van diplomatie vereffend wierden.

De augsburgsche Courant van den 25 Augustus vermeldt, dat de Porte al de door het grieksche gouvernement voorgestelde schikkingen verworpen heeft.

De Hanoversche Courant van den 22 Augustus jl. bevat eene proclamatie geteekend Ernest August, waarin de zegen der Voorzienigheid afgesmeekt wordt over het huwelyk van den Kroonprins van Hanover. In deze proclamatie wordt het volgende gezegd:—"De beminnelyke en verhevene hoedanigheden van de bruid, en de wederkeerige hartgrondige liefde van het verloofde paar doen ons met vertrouwen hopen, dat het geluk van onzen beminden zoon, hetwelk ons zoo zeer ter harte gaat, ten volle verzekerd is door deze vereeniging. Moge de Goddelyke Voorzienigheid hare beste zegeningen op deze vereeniging uitstorten. Wy houden ons overtuigd, dat onze getrouwe onderdanen zich met ons zullen vereenigen in deze hartelyke wenschen en gebeden."

De augsburgsche Courant van den 24 Augustus vermeldt, dat de Hertog van Bordeaux en de Hertogin van Angouleme op den 19 dier maand van Töplitz zouden vertrekken. De Prins had veel baat gevonden by het gebruik der minerale waters van de plaats, doch het was echter te vreezen, dat hy levenslang kreupel zal blyven.

Het engelsche eskader, onder Sir C. Adams, had eene blokkade gelegd vóór de haven en langs de kust van St. Jean de Nicaragua, ten gevolge van eene belediging aangedaan door het gouvernement van Nicaragua aan de engelsche vlag.

De parysche Couranten nemen deze gelegenheid waar om Engeland te beschuldigen als hebbende het doel om bezit te nemen van de landengte van Panama. In dat geval zou Groot-Brittannien heerschappy voeren in de Middellandsche Zee door het bezit van Gibraltar, in de Adriatische Zee door het bezit van het eiland Corfu, over de vaart op Indiën door de Kaap de Goede Hoop, op de Roode Zee door het bezit der haven van Aden, op de Chinesche Zee door Singapore en Prince of Wales Island en over de verbinding der Stille Zuid Zee met de Atlantische Zee door het bezit der landengte van Nicaragua.

Na de verklaring echter dezer blokkake zeilde Sir C. Adams met het grootste gedeelte van zyn eskader naar Halifax, in Nova Scotia, alwaar zyn vlagschip, de Illustrious, op den 29 July nog ten anker lag.

De West Indische Stoompakket vaart.

Men heeft de berekening gemaakt, dat volgens het eerste plan de pakketten jaarlyks 684,816 mylen afteleggen hadden en volgens het laatste plan 392,976, zynde dus eene besparing van afstand door stoomvaartuigen van 291,840 mylen. Het is ook zeer toevallig, dat de kosten van het stoomen juist te staan komen op één pond sterling per myl, zoodat zoo vele ponden sterling aan stoomkosten gespaard, als er minder getal mylen afgelegd worden.

Ingevolge het eerste plan was de afstand, welke door zeilvaartuigen moet afgelegd worden, berekend op 60,630 mylen. By de nieuwe schikking is die afstand gebragt op 41,196 mylen, waardoor 19,934 mylen gewonnen worden.

De algeheele vermindering van afstand, welke verkregen wordt volgens het nieuwe plan, zoo wel met de vaart van de stoomschepen als met de zeilpakketten, wordt gerekend op 311,274 mylen 's jaars.

De uitslag der nieuwe schikking met de Koninklyke West-Indische mail Stoompakket Kompagnie, komt kortelyk hierop neder:—

De brieven malen zullen als voorheen twee maal 's maands van Falmouth naar al de britsche bezittingen in de West-Indiën verzonden worden, behalve naar de Honduras, welke plaats de brieven malen eenmaal 's maands uit de Havana zal ontvangen.

De brieven malen voor de Havana zullen tweemaal 's maands als voorheen verzonden worden.

De brieven malen voor La Guayra, Puerto Cabello, Santa Martha, Carthagena, Chagres, Vera Crus en Tampico zullen eenmaal 's maands verzonden worden.

De brieven malen en passagiers voor Mexico zullen met stoomvaartuigen verzonden worden.

De andere 's maandelyksche brieven malen zullen verzonden worden met snelzeilende schoeners, ter grootte van 120 á 180 ton, in overeenstemming met de Stoompakketten.

De volgende plaatsen zullen niet bezocht worden door de vaartuigen van de Kompagnie, te weten: Suriname, Berbice, St. Kruis, Curaçao, Baai Honda, Maracaibo, San Juan de Nicaragua, Nieuw Orleans, Turks eiland, Mayagues en Ponce in Porto Rico, Crookes Island, Rum key, Charleston, Savannah, Nieuw York en Halifax.

De brieven malen voor Berbice zullen als voorheen overland van Demerarie verzonden worden.

Dit nieuwe plan zou in werking komen op den 3 dezer maand.—*European* van den 3 September.

Een zeer streng vonnis.—Een jagermeester of opzigter der jagt, met name Rheiman, die Prins Gagaun, Ceremoniemeester en Vice President van het kabinet van St. Petersburg vermoord heeft, is door eene militaire commissie veroordeeld om 6000 zweepslagen te ontvangen, en mogt hy deze straf overleven om levenslang naar Siberiën te worden verbannen.

Afgetrokkenheid.

Dat geleerden en boeren, wysgeeren en turfdragers menschen zyn, die uit ééne en dezelfde stof geformeerd zyn, is eene stelling, die ik, zoo lang als ik leef, zal tegen spreken;—want ik laat het aan uw oordeel over, lieve lezer! of een boer of een turfdrager ooit zulke dingen zal doen, als die, welke ik u thans wil mede deelen:

Een Professor, zyn naam doet hier niets ter zake, zat op een' avond op zyne studeerkamer, hy moet iets in het een of het andere werk nazien; staat op, neemt de kaars en gaat naar zyne boeken kast, daar gekomen sluit hy dezelve open, neemt het boekdeel er uit, zet de kaars in de kast, sluit dezelve en—schelt om licht.

EUPHRONIA.

Euphronia was de dochter van eenen ryken planter, met name Smits te Curaçao en als eenig kind, de vreugde en wellust harer ouders. De beschouwing der natuur en de beoefening der natuurkunde waren hare geliefdste bezigheden; behalve andere werken van smaak en vernuft, waren haar de leerstelsel der boven-natuurkundo van Newton en Leibnits niet onbekend, en met vrucht las zy in het vak der natuurlyke historie Buffon en Linnaeus.

Dit verstandige en edeldenkende meisje wier hooggestemde ziel zich boven den algemeenen kring harer kunne verhief, was echter de geheel onschuldige oorzaak van het ongeluk harer ouders.

Onder de bedienden van den Heer Smits bevond zich een zekere Spanjaard, genaamd Carlos, wien het opzigt over de slaven was aanbevolen; hy was een schrander man, maar tevens listig en hoogmoedig. De Heer Smits had hem uit de gevangenis, waarin hy om schulden gezet was, gered en tot zich genomen, omdat hy in hem een geschikt persoon meende te bespeuren tot het in toom houden der negers op de plantagie.

Zyne welsprekendheid en zucht tot geleerdheid hadden hem by Euphronia in hooge achting gebragt, en daar hy reeds vyftien jaren als een braaf en eerlyk man de dienst haars vaders had waargenomen, vonden Euphronia noch hare ouders, noch iemand der huisgenooten er eenige zwarigheid in, dat zy somtyds verscheidene uren geheel alleen met hem ter nasporing van eenige natuurkundige voorwerpen in de tuinen of omliggende bosschen ging wandelen, te minder dat hy reeds een man van ruim veertig jaren was en door alle huisgenooten voor een wysgeer gehouden werd.

Op den 4en der maand July 17... waren zy weder te zamen eene hunner gewone wandelingen gaan doen: de avond begon reeds te vallen en nog waren zy niet teruggekeerd; het werd allengskens donkerder en nog werd er niets van hun vernomen; dit maakte de ouders van Euphronia ongerust, en zy gingen, vergezeld van Karrow, den boekhouder van den Heer Smits, een braaf en deugdzaam man, die

met de innigste trouw aan zynen meester verknocht was, op weg, om hun op te sporen, tevens aan eenige slaven bevel gevende ditzelfde te doen. Aan de woningen, waarin de negers overnachten, en in welke Carlos eene kleine kamer had, gekomen zynde, traden zy er binnen, met oogmerk om hier naar hen te vernemen; doch dat men zich hunne ontsteltenis voorstelle, toen twee der negers de deur der hut achter hen toegrendelden, terwyl de andere gezamenlyk, met een woest geschreeuw, en met eene dreigende houding, op hun aanvielen en den ongelukkigen, braven Heer Smits drie steken met een mes toebragten, zoodat hy dood voor hunne voeten nederviel. Mevrouw Smits zoude mede het slagtoffer dezer ellendigen geworden zyn, zoo het den moedigen Karrow niet gelukt was, met eene spadde, welke hy daar vond, den neger, die op hem toeschoot, zulk eenen geweldigen slag op het hoofd toe te brengen, dat dezelve dood voor zyne voeten viel; de overige slaven, een' hunner makkers vallen en eenen tweede mede doodelyk gewond ziende, rukten de deur der woning open, en vloden in allervyl weg. Zoodra Karrow dit zag, sloot hy de deur van binnen en vloog Mevrouw Smits, die op het lyk van haren ongelukkigen echtgenoot in onmagt was gevallen, ter hulp. Terwyl hy hiermede bezig was, ging de deur der kamer open, welke in de schuur uitkwam. Carlos komt bleek en verwilderd, met zynen halsdoek losgerukt, zyn haar in wanorde langs het hoofd hangende, de deur uitvliegen, vragende met ontsteltenis wat daar gaande was? Zonder hem te antwoorden vloog Karrow, met de spade in de hand, naar hem toe, greep hem by de keel, en bezwoer hem te zeggen, waar Euphronia, welke met hem uitgegaan was, zich bevond, dreigende hem anders met éénen slag te zullen verpletteren. De lafhartige Carlos trachtte onder het worstelen, en terwyl hy door den duchtigen arm zyner tegenparty tegen den grond geslingerd werd, hem met zynen dolk te doorboren, doch gelukkiglyk merkte deze zynen snooden aanleg, en, veel sterker door zyne woede en angst dan die snoodaard zynde, ontweldigde hy hem zynen dolk, en bragt hem met denzelven eene ligte wonde toe, waardoor hy veel bloed verloor, en schielyk buiten zich zelven was. Deze gelegenheid maakte Karrow zich ten nutte, en bond hem handen en voeten met een touw, hetwelk hy in de schuur vond, zoodat hy niet in staat was zich te verroeren, en genoodzaakt werd op den grond te blyven liggen. Aldus van dien kant geen gevaar meer te duchten hebbende, begaf hy zich naar het lyk van zynen vermoorden weldoener en naar deszelfs nog buiten kennis liggende echtgenoote, en na volkomene zekerheid van den dood des eersten gekregen te hebben, bragt hy het lyk in eenen hoek der schuur en bedekte hetzelve met een kleed. Vervolgens zich naar de ongelukkige weduwe spoedende, nam hy haar in zyne armen en bragt haar in de kamer van Carlos, haar trachtende op zyne legerstede te leggen.— Maar welk een nieuw tooneel van afgryzen deed zich hier aan zyn oog op. Euphronia, de ongelukkige Euphronia, koud als de dood, lag op die legerstede uitgestrekt! hare oogen waren gesloten, haar aangezigt was vol bloed, hoed en halsdoek waren afgerukt, en al hare kleederen waren gescheurd; dit schouwspel, zoo afgryselyk voor zyne oogen, deed hem terstond den snooden aanleg van Carlos begrypen, en het trof hem dermate, dat hy eenen luiden gil gaf en op het punt stond om buiten kennis neer te zygen; dit zoude ook zeker het geval geweest zyn, zoo de hemel, welke den braven mensch zelfs ook in de gevaarlykste omstandigheden niet verlaat, hem in dit ontzettend oogenblik niet wonderbaarlyk gesterkt en ondersteund had.— In de kamer was een kastje, waarin hy wist, dat de booswicht gewoonlyk eenige geestryke dranken had, hetzelve was niet gesloten, hy nam er eene flesch uit, dronk een glas vol, en deed toen nieuwe pogingen om Mevrouw Smits en hare ongelukkige dochter in het leven terug te roepen. Vergeefs! hy kon de eene zoo min als de andere tot zich zelve brengen, en besloot daarom, aan beide met een pennemes, dat hy op de tafel vond, eene ader te openen. Die poging gelukte hem, ten opzigte van Euphronia, redelyk wel, zy opende hare oogen en het herhaald wasschen der slapen van haar hoofd bragt haar, met behulp van eenige spiritus, weldra tot haar zelve. Mevrouw Smits daarentegen gaf geen teeken van leven, zy was haren braven echtgenoot in een beter leven gevolgd.

Het zoude eene vergeefsche poging zyn den toestand van Euphronia te willen schetsen, toen zy den dood harer ouders vernam; die schets is boven het vermogen eener menschelyke pen verheven. Zy verloor op nieuw haar bewustzyn by het zien der dierbare afgestorvenen, en de vreeselykste stuiptrekkingen vergezelden die flaauwte. Daar stond nu de brave Karrow geheel alleen, van alle menschelyke hulp beroofd, de vermoorde lyken van zyne weldoeners en hunne stervende dochter voor zich hebbende, terwyl hy telkens vreesde, dat de negers zouden terug komen om ook hem te vermoorden. Laat een menschelyk hart zich zynen toestand verbeelden! Doch de hemel gaf hem eene onverwachte uitkomst.

De slaven, die uit de schuur gevlugt waren, hadden de woning overvallen, en al de huisgenooten ten huize uitgedreven, en deze, merkende wat er gebeurd was, hadden, naar de bygelegene plantage gevlugt zynde, den eigenaar van dezelve om hulp en bystand verzocht. Deze was, op het berigt dat men hem van de muitery der negers gaf, aanstonds, vergezeld van al zyne knechts, ter hulp gesneld en kwam juist met zyn volk aan de schuur, waarin Karrow was, op het oogenblik dat Euphronia voor de tweedemaal in bezwyming op het lyk harer moeder neder gevallen was.

De trouwe Karrow hoorde het gerucht, dat hunne aankomst veroorzaakte, en niet wetende, wie het waren, voorzag hy zich van twee geladene pistolen, die naast het bed, waarop Euphronia gelegen had, hingen; doch stipt toeluisterende, erkende hy de stem van den Heer Edole, die hem toeriep: "wie is hier binnen?" hy vloog naar de deur der schuur, opende dezelve voor zynen redder en onderrigtte hem in weinige woorden van het gebeurde.

De ontsteltenis en verontwaardiging van den Heer Edole was onbeschryfelyk; Karrow had groote moeite om te beletten, dat hy den goddeloozen Carlos, die nog in zyn bloed lag te wentelen, aan zyne billyke wraak opofferde; doch hy begreep eindelyk met Karrow, dat zulk een booswicht niet door de handen van een eerlyk man, maar door die van eenen beul moest sterven.

Nadat de heer Edole een weinig van zynen schrik bedaard was, gaven zy aan de bedienden last de vermoorde lyken naar de woning der ongelukkigen te brengen, en lieten de nog in onmagt zynde Euphronia insgelyks derwaarts vervoeren. Ondertusschen kwamen de geregtsdienaren, om welke men by het aanbreken van den dag gezonden had, en na de wonden van den goddeloozen Carlos verbonden te hebben, werd hy, met de door Karrow gekwetste en gedoode negers, op eene kar naar de gevangenis gebragt. De overige medepligtigen werden alle binnen weinige dagen gevat en in hechtenis genomen.

Carlos, voor den regter gebragt, beleed, dat hy door de schoonheid en het verstand van Euphronia zoodanig getroffen was geworden, dat hy het besluit had genomen haar op de eene of andere wyze tot de zyne te maken; dat hy reeds eenmaal gewaagd had haar van zyne liefde te spreken, doch haar geheel koel, zelfs afkeerig van eene verbindtenis met hem had bevonden.

Toen vormde hy het schandelyke plan om haar, onder voorwendsel van haar eenige boeken te geven, in zyne kamer te lokken, en, het kostte wat het wilde, te bezitten. Ten dien einde had hy de negerslaven, onder belofte van hunne vryheid, omgekocht, om hem behulpzaam te zyn in het vermoorden van hunnen meester en zyne familie, benevens den heer Karrow, voornemens zynde, om daarna Euphronia met de geroofde goederen van hare ouders naar Italië over te voeren.

Verder bekende de booswicht, dat de meer dan vrouwelyke krachten der ongelukkige dochter van den heer Smits hem belet hadden in zyne voornemens te slagen; waartoe de schrik, welke hem overviel, toen hy de negers had hooren vlugten, niet weinig had bygedragen; dat hy vervolgens uit zyne kamer was gekomen om Karrow mede te vermoorden, doch dat deszelfs meerdere krachten hem dit belet hadden.

De slaven, die zyne medepligtigen waren geweest, bevestigden in de verhooren voor den regter de waarheid der bekentenis van Carlos.

Terwyl deze zaak voor de regtbank behandeld werd, ontstond er in het huis der ongelukkige familie eene nieuwe droefheid. Euphronia bezweek, na eenige dagen aan eene ylende koorts geleden te hebben, onder den schrik, dien zy doorgestaan had, en volgde hare ouders, wier dood zy zich in de aanvallen van ylhoofdigheid verweet, in het graf.

Al de bewoners van het eiland waren in droefheid verzonken over het verlies en den zoo ongelukkigen dood der brave familie, en ieder, die dit zoo hoog in achting staande huisgezin gekend had, volgde hunne lykstaatsie en bewees hun de laatste eer. Ook de heeren Karrow en Edole volgden, in diepe droefheid verzonken, het dierbaar overschot van hunnen vriend en weldoener, en weenden nog langen tyd daarna tranen van innige vriendschap en dankbaarheid op hun graf.

Carlos en zyne medepligtigen ontvingen door het zwaard des geregts de straf, welke hunne boosheid verdiende, en al de bewoners van Curaçao juichten den regter in zyne gestrengheid toe.—*Overgenomen.*

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.